

tiordning, formentlig ud fra den betragtning, at nogle sagsbehandlere, der sidder i offentligt regi, er at ligne med bureaukrater, hvorimod de, hvis de sidder i privat regi, lige pludselig ikke er spor bureaukratiske.

Men det er så forhistorien. Nu er vi kommet til endeligt at overdrage hele ordningen til erhvervet, fordi det er nødvendigt, hvis den skal kunne bruges i markedsføringssammenhæng, og det har vi sådan set ikke så meget imod.

Vi synes egentlig, det var mere interessant at begynde at diskutere, om den betegnelse, mærket har, nemlig et kvalitetsmærke, stadig er helt rigtig, og det fremgår jo ikke af det foreliggende lovforslag, hvad det egentlig er for nogle kvaliteter, vores lurmærkede produkter skal leve op til.

Man kan sige, at så længe de hopper på den ude i den store verden og tror, at det er et kvalitetsmærke, er det jo sådan set godt nok ud fra et markedsføringssynspunkt, men det kunne da også være, at man lidt mere langsigtet skulle overveje, om det er et kvalitetsmærke, og om det eventuelt var brug for en nyudvikling her.

Det er så ikke noget, man direkte har politisk indflydelse på, i og med at erhvervet overtager mærket, men det kunne jo være, at der var andre virkemidler til at sikre en kvalitetsudvikling inden for også denne del af den danske fødevarerindustri.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget handler jo om det gode gamle lurmærke, som vi kender fra baconsiderne og fra smørpakkerne, og som har været indarbejdet og kendt ikke bare i Danmark, men også som led i vores eksport i mange, mange år.

I Det Radikale Venstre synes vi, det er en udmærket idé på baggrund af det, der foreligger nu, at lurmærket bliver »privatiseret«, så det er organisationerne selv, der bruger det.

Det betyder nemlig, sådan som jeg forstår lovforslaget, at vi kan blive ved med at bevare det som et særligt dansk mærke. Var det kommet ind under EU-reglerne, fordi det stadig væk skulle have været i offentligt regi, altså under Fødevarerministeriet, kunne man ikke længere bruge det som særligt dansk, så kunne andre også bruge lurmærket.

Vi synes, det er et udmærket lovforslag, og vi støtter det.

Niels Højland (FP):

Jeg kan sige på Fremskridtspartiets vegne, at vi sådan set ikke har noget imod lovforslaget her. Vi vil støtte forslaget om, at mærkningen bliver overdraget til erhvervet.

Men det er faktisk utroligt i denne tid her, hvor man diskuterer mærker i butikkerne, og at forbrugerne skal kunne se, hvad tingene i grunden indeholder, at det vel faktisk snart er sådan i de danske butikker, at det eneste, man ved, er, at når der ligger en sølvpapirindpakning med lurmærket på, er man sikker på, at det er ganske godt dansk smør, der er i den pakke dér. Det er snart det eneste, man ved 100 pct. sikkert, når man går hen i supermarkedet eller andre steder. Alt det andet ved man faktisk ikke noget om.

Det har været et godt kvalitetsmærke, og alle har vidst, hvad det var, man fik, når man tog en pakke lurmærket smør. Så det må man håbe at man bliver ved med, og det er jo spørgsmålet, om man skal bruge det på andre ting. Men man må jo faktisk konstatere, at nu flyder det lidt med det.

Men vi vil støtte forslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Egentlig er det jo utåleligt, at EU skal blande sig i, hvad man bruger et nationalt fødevarermærke til. Det synes jeg er fuldstændig uacceptabelt, og det lægger efter min opfattelse op til også at understrege, at der er både store og små problemer i at være medlem af EU.

Når vi så skal tage stilling til selve lovforslaget, kan man sige, at en af begrundelserne her er, at selve mærket vil blive undergravet, for når vi er i EU, skal det være lovligt for alle andre, der leverer smør til Danmark, at komme ind under det mærke, og så forsvinder hele ideen med lurmærket.

Det, man så kunne overveje, var, om vi egentlig havde brug for det lurmærkede smør i forhold til den økologiske mærkning. Der kunne man da sige, at et lurmærket smørmærke, der samtidig var økologisk, var en garanti for, at det også var produceret i Danmark. Man kan muligvis gøre på andre måder, men jeg synes, det er helt uacceptabelt, at det er EU, der skal diktere det på denne måde.

Men man må sige, at det statskontrollerede Ø-mærke jo også er et nationalt mærke, sådan som det ser ud i dag, så vi dér har et godt nationalt kvalitetsmærke for smør. Det er baggrunden for, at vi under udvalgsarbejdet temmelig sikkert vil ende med at støtte forslaget.